

הכנסת העשרים וחמש

יוזמת: חברת הכנסת נעמה לזימי

פ/4504/25

הצעת חוק לתיקון פקודת העיריות (קביעת שירותי תחבורה ציבורית בתחומי הרשות המקומית),

התשפ"ד-2024

תיקון סעיף 167 .1. בפקודת העיריות¹ (להלן – הפקודה), בסעיף 167, אחרי סעיף קטן (ה) יבוא:

"(ו) (1) המועצה, בהחלטת רוב חבריה, תמנה ממונה על שירותי תחבורה ציבורית בעירייה; השר, בהתייעצות עם שר התחבורה והבטיחות בדרכים, יקבע תנאים לעניין כשירות ופסלות לכהונת הממונה על שירותי תחבורה ציבורית.

(2) הממונה על שירותי תחבורה ציבורית, יהיה אחראי על עניינים אלה:

(א) ניהול ענייני תחבורה ציבורית בתחום שיפוטה של העירייה או חלק ממנו, ביום המנוחה;

(ב) תכנון וקידום תכניות בנושא ענייני תחבורה ציבורית בתחום שיפוטה של העירייה;

(ג) טיפול בפניות תושבי העיר בענייני תחבורה ציבורית בתחום שיפוטה של העירייה;

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, עמ' 197.

(ד) קיום קשר ישיר עם חברות המפעילות תחבורה ציבורית בתחום שיפוטה של העירייה או חלק ממנו, ועם משרד התחבורה והבטיחות בדרכים."

תיקון סעיף 249 2. בסעיף 249 לפקודה, אחרי פסקה (33) יבוא:

"(34) (א) על אף האמור בהוראות שנקבעו לפי פקודת התעבורה² – להסדיר הפעלת או השבתת שירות תחבורה ציבורית בתחומה או בחלק ממנו, ביום המנוחה, לרבות תדירותו ומסלולו;

(ב) הסדירה עירייה הפעלת שירות תחבורה ציבורית ביום המנוחה לפי פסקת משנה (א), ומצא השר כי בהסדר האמור יש כדי לפגוע בתקנת הציבור או ברגשותיו בהתחשב בטעמים שבמסורת דתית, רשאי הוא, בהסכמת שר התחבורה והבטיחות בדרכים ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, לקבוע ששירות תחבורה ציבורית מסוים לא יפעל ביום המנוחה או שמסלול ההסעה של שירות כאמור ישונה ביום זה.

(ג) בפסקה זו –

"יום מנוחה" – כהגדרתו בפסקה (21);

"שירות תחבורה ציבורית" – כהגדרתו בפקודת התעבורה."

ד ב ר י ה ס ב ר

מטרת הצעת החוק היא לאזן בין חשיבות ערך שמירת השבת על פי המסורת היהודית ובין הזכות הדמוקרטית לחופש תנועה.

במציאות הקיימת היום, כאשר ברוב המקומות בישראל אין תנועה של תחבורה ציבורית מערב שבת ועד מוצאי שבת, ובעוד שתנועת התחבורה הפרטית אינה מוגבלת, תושבי ישראל שאין ברשותם רכב פרטי מופלים לרעה בצורה בלתי הוגנת. זכותם לחופש תנועה נשללת למשך 24 שעות בכל שבוע, ללא הצדקה. חשיבותה ומרכזיותה של התחבורה הציבורית לאזרח, לחברה ולמשק הישראלי ברורה לכל. לשימוש ההולך וגובר ברכב הפרטי יש השפעות שליליות במונחים חברתיים, סביבתיים וכלכליים. השימוש ברכב פרטי מביא לזיהום אוויר, רעש, גודש תנועה, תאונות דרכים ופגיעה בנגישות של שכבות אוכלוסייה שידן

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173.

אינה משגת. ככל שהתחבורה הציבורית תהיה יעילה יותר, ותענה טוב יותר על צורכי התושבים, החילוניים והדתיים כאחד, המשתמשים בה, כך יגבר ויתרחב השימוש בה ונוכל כחברה ליהנות מיתרונותיה. לפיכך, מוצע לתקן את פקודת העיריות ולהקנות סמכות לעירייה להסדיר הפעלה או השבתה של תחבורה ציבורית ביום המנוחה, לרבות קביעת תדירות השירות ומסלולו. כך, כל רשות מקומית תוכל לאפשר או לאסור תנועה של קווי אוטובוס, מוניות שירות ורכבות עירוניות, בקווי שירות עירוניים ובינעירוניים בשטחה או בחלקים ממנו ביום המנוחה. בכך תוכל להימנע מפגיעה ברגשות הדתיים של תושבי שכונות מסוימות.

מוצע גם כי כל רשות מקומית תמנה עובד עירייה שיופקד על ניהול וקידום התחבורה הציבורית בתחומי העירייה ויהווה כתובת לפניות תושבים בנושא.

לפי הצעת החוק, שר הפנים, בהסכמת שר התחבורה והבטיחות בדרכים ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, יוכל לקבוע ששירות תחבורה ציבורית מסוים לא יפעל ביום המנוחה השבועית או שמסלולו ישונה ביום זה, אם מצא, בהתחשב בטעמים שבמסורת דתית, כי יש בקביעת הרשות המקומית כדי לפגוע בתקנת הציבור או ברגשותיו.

הוגשה ליו"ר הכנסת והסגנים
והונחה על שולחן הכנסת ביום
כ"ב באדר ב' התשפ"ד (01.04.2024)